

KẼ TÓM TẮT TRUYỆN BỨC TRANH CỦA EM GÁI TÔI

1. Dàn ý tóm tắt truyện Bức tranh của em gái tôi

a. Mở bài:

- Truyện ngắn Bức tranh của em gái tôi (Tạ Duy Anh) in trong tập Con đế ma. được trao giải Nhì cuộc thi viết cho thiếu nhi do báo Thiếu niên Tiền phong tổ chức.
- Qua câu chuyện của hai anh em cô bé Kiều Phương (có năng khiếu vẽ, có tranh được giải Nhất cuộc thi vẽ), tác giả kín đáo lồng vào bài học đạo đức: Đố kị, nhỏ nhen là một tính xấu không nên có; phải nhân hậu và độ lượng, nhất là trong tình cảm anh em ruột thịt.

b. Thân bài:

- Tính cách của anh trai Kiều Phương:
 - + Thường tỏ ra khó chịu khi thấy em hay lục lọi đồ vật trong nhà.
 - + Thấy em gái mày mò tự chế ra màu vẽ, cậu ta âm thầm theo dõi nhưng coi đó chỉ là trò nghịch ngợm của trẻ con. Mỗi khi nói với em, cậu hay trêu chọc, châm biếm.
 - + Khi tài năng hội họa của em gái được phát hiện, bố mẹ vui mừng, riêng cậu ta lại buồn vì ganh tị và tủi thân.
 - + Em gái tham dự cuộc thi vẽ tranh và khi biết tin được giải Nhất, sung sướng ôm cổ anh trai để chia sẻ thì bị lạnh lùng gạt ra.
 - + Em vui vẻ mời anh đi dự lễ trao giải thưởng, anh tỏ ra không mặn mà gì.
 - + Trước bức chân dung của mình do em gái vẽ, cậu ta xúc động và ân hận vì mình đã đối xử không tốt với em gái, cảm thấy mình không xứng đáng với tấm lòng nhân hậu và cao thượng của em.
- Tính cách của Kiều Phương:
 - + Say mê vẽ, có năng khiếu vẽ.
 - + Hiếu động, thích mày mò, tìm hiểu, sáng tạo.
 - + Yêu thương anh rất chân thành.
 - + Biết anh không thiện cảm với mình nhưng vẫn vui vẻ, muốn chia sẻ với anh niềm sung sướng, hạnh phúc của mình.
 - + Bức chân dung với dòng chữ nắn nót: Anh trai tôi chứng minh cho tình cảm quý mến mà cô bé dành cho anh.

c. Kết bài:

- Bài học đặt ra trong truyện là trước thành công của người khác, ta không nên ganh ghét, đố kị vì đó là thói xấu.
- Lòng nhân hậu và độ lượng giúp con người hoàn thiện nhân cách và sống thanh thản, tốt đẹp hơn.

2. Tóm tắt tác phẩm Bức tranh của em gái tôi - Bài văn mẫu số 1

Bức tranh của em gái tôi của nhà văn Tạ Duy Anh như một lời tâm sự, thủ thỉ của tác giả với bạn đọc về thói đố kị trong cuộc sống. Câu chuyện xoay quanh một bức tranh và cách hành

xử giữa hai đứa trẻ với những lời nhắn nhủ sâu sắc về tình yêu thương, lòng vị tha, sự ích kỷ đáng để chúng ta suy ngẫm.

Tác phẩm kể về Kiều Phương, cô bé đáng yêu có biệt danh là Mèo và người anh trai. Kiều Phương rất thích vẽ, cô bé vẽ tất cả mọi vật trong gia đình: con mèo, bát mức cá, ... nhưng tất cả các bức vẽ ấy đều được đưa vào vòng bí mật và nó chỉ thực sự bị phát hiện khi Mèo chia sẻ những bức tranh với bé Quỳnh - con gái của bạn bố Kiều Phương. Từ đây tài năng hội họa của Kiều Phương mới được cả nhà biết đến. Trước tài năng hội họa của con gái, bố mẹ cô bé đã vô cùng ngỡ ngàng, ngạc nhiên “Con gái tôi vẽ đây ư?” “Ồi, con đã cho bố một bất ngờ quá lớn”. Tuy nhiên, khi tài năng của em gái được phát hiện cũng là lúc tình cảm của người anh trai với em rạn nứt, người anh sinh đố kị, ghen ghét và không còn yêu thương em như trước. Người anh thất vọng, cảm thấy bản thân mình chẳng có chút tài năng nào “tôi luôn thấy mình bất tài nên bị đẩy ra ngoài”. Cả gia đình chú ý, quan tâm, chăm sóc cho đứa em gái tài năng còn người anh tự đẩy mình trở thành người ngoài cuộc. Bởi vậy, bất cứ hành động nào trước đây là đáng yêu của em gái thì hiện tại lại làm người anh “gắt um lên” “chỉ thấy nó chọc tức”, ... Bản thân người anh tự cô lập mình, tự đẩy mình ra xa gia đình hơn. Phải chăng chính điều ấy càng làm tăng thêm thói ghen ghét, đố kị của người anh với cô em gái nhỏ Kiều Phương.

Với ngôi kể thứ nhất diễn biến tâm trạng của anh trai được dẫn dắt rất từ từ và tự nhiên qua từng tình huống làm người đọc đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác. Tâm trạng theo mạch của câu chuyện rất cụ thể: Thoạt đầu khi thấy em gái vẽ và tự chế màu vẽ người anh coi đó chỉ là trò nghịch của em mình, sự coi thường đó thể hiện qua từ cách gọi cô em gái của người anh. Khi tài năng vẽ tranh của cô em gái được phát hiện thì tâm trạng người anh trai cũng biến đổi theo. Chú Tiến Lê bất ngờ phát hiện ra tài năng vẽ tranh của em gái, bố mẹ cảm thấy vui mừng, duy chỉ có người anh thấy buồn vì ngay lúc đó người anh nghĩ rằng mình bị cho ra ngoài, cả nhà đã quên mất mình. Chính vì thế tình cảm của người anh trai không còn như trước đến mức chỉ cần em gái mắc một lỗi nhỏ người anh cũng gắt um lên... Đây là một dạng tâm lý thường thấy ở nhiều người đó chính là lòng tự ái khi thấy người khác hơn mình. Chắc chắn Tạ Duy Anh là một người rất am hiểu tâm lý trẻ em nên mới có thể mô tả được tâm trạng của người anh một cách tự nhiên là liên kết như vậy.

Đến cuối truyện khi người anh được tặng bức tranh đoạt giải của người em và điều bất ngờ là người trong bức tranh chính là mình thì người anh trai đã thực sự bất ngờ. Và bất ngờ hơn khi trong mắt em gái cậu bé không đáng ghét mà lại rất đổi thân thương, với đôi mắt như tỏa ra một thứ ánh sáng lạ. Lúc này bỗng chốc con người cậu trở nên mềm nhũn, cậu bé bất ngờ, hãnh diện và rồi tự thấy xấu hổ. Tâm trạng xấu hổ của người anh lúc này cũng chính là lúc để nhân vật tự thức tỉnh con người ích kỷ của mình. Câu hỏi bỏ lửng “dưới mắt em tôi, tôi hoàn hảo đến kia ư? như nói lên sự dằn vặt, sự tỉnh giấc trong con người của cậu bé.

Câu chuyện ngắn gọn được trần thuật theo dòng thời gian, với ngôi kể thứ nhất (người anh) đã bộc lộ được những cung bậc cảm xúc khác nhau, khiến cho câu chuyện không chỉ chân thực mà còn rất cảm động. Người anh đã tự kể về những thói ích kỷ, hẹp hòi tầm thường để tự thấy xấu hổ, muốn khóc vì tấm lòng trong sáng của người em. Bởi vậy câu chuyện có sức thuyết phục hơn, xúc động và hấp dẫn hơn. Không chỉ lựa chọn ngôi kể phù hợp, Tạ Duy Anh còn sử dụng ngôn ngữ kể chuyện ngắn gọn, hàm súc, các từ ngữ miêu tả tâm trạng sắc nét. Ngôn ngữ đối thoại cũng là một điểm nhấn trong truyện, nó phù hợp với tâm lí, lứa tuổi của từng nhân vật.

Câu chuyện khép lại, để lại nhiều dư âm trong lòng người đọc. Bằng nghệ thuật lựa chọn ngôi kể và miêu tả tâm lí nhân vật tinh tế, tác phẩm đã cho thấy tình cảm trong sáng, hồn

nhân, tấm lòng nhân hậu, vị tha của người em đã làm cho người anh nhận ra phần hạn chế trong tính cách và lối ứng xử của mình.

3. Em hãy tóm tắt văn bản **Bức tranh của em gái tôi** - Bài văn mẫu số 2

Bài “Bức tranh của em gái tôi” là một câu chuyện xảy ra với 2 đứa trẻ nhưng có thể nói ý nghĩa của nó mang tầm ảnh hưởng sâu rộng hơn, có thể nhận thấy qua câu chuyện tác giả muốn gửi đến chúng ta một thông điệp hãy luôn chiến thắng thói đố kị tầm thường bằng lòng khiêm tốn của chính mình.

Qua câu chuyện dù không quá dài nhưng người đọc có thể thấy được tài xây dựng nhân vật và kể chuyện của Tạ Duy Anh vô cùng ấn tượng. Sử dụng ngôi thứ nhất để kể chuyện, tác giả vào vai người anh trai để kể về cô em gái của mình cũng như bộc lộ tâm trạng và tình cảm một cách sâu kín nhất. Đồng thời vẻ đẹp của cô em gái đã được thể hiện một cách rõ nét hơn.

Câu chuyện bắt đầu với hình ảnh của Kiều Phương, một cô bé có năng khiếu về hội họa nhưng lại rất thích lục lọi đồ và làm bôi bẩn lên mặt nên đã được người anh trai đặt biệt danh là Mèo. Câu chuyện bắt đầu bằng lời kể của người anh trai để tạo ra tâm lý gần gũi, chân thực hơn với cuộc sống đời thường. Thông qua những lời bộc bạch, tâm sự của người anh trai, người đọc có thể cảm nhận được những suy nghĩ, những cách đánh giá và những tâm sự thầm kín trong lòng của người anh trai.

Khi thấy em tự sáng tạo ra màu vẽ thì người anh trai luôn cho mình là người lớn và những việc làm của em làm bình thường, không có gì đáng ngạc nhiên: Đó là những trò chơi của những đứa trẻ con vẫn hay làm, vậy nên sẽ không có gì là ngạc nhiên nếu em mình làm như vậy. Tuy nhiên, khi người họa sĩ Lê Tiến phát hiện được tài năng thực sự của đứa em gái thì người anh trai bắt đầu cảm nhận được sự mặc cảm, tự ti và có chút ghen tị, thua thiệt hơn so với chính đứa em gái thân thiết của mình. Qua những lời kể của người anh trai, trước những lời tự bộc bạch của người anh trước việc tự xem lén những bức tranh của em gái vẽ rồi trút tiếng thở dài. Tiếng thở dài đó là tiếng thở dài của sự thất vọng, của sự chán nản và sự kém cỏi của chính bản thân mình. Phải chăng người anh cảm nhận được lãng quên mình, khi mà mọi sự chú ý đều tập trung vào người em gái, mọi sự quan tâm và những lời ngợi khen luôn được dành cho người em trong khi về phần mình thì người anh luôn cảm giác mình bị đẩy ra ngoài và không ai để ý đến mình chỉ vì mình không có tài năng giống em? Và cứ như thế, tâm trạng của người anh dần dần rơi vào tuyệt vọng để rồi sau đó lại luôn đối xử tệ với chính đứa em gái ruột thân thương nhất của mình.

Dù nhận lại thái độ thờ ơ, dửng dưng thậm chí tức giận của anh trai nhưng Kiều Phương vẫn luôn yêu thương và quan tâm đến anh. Điều đó được thể hiện rõ nhất trong bức tranh mà Kiều Phương vẽ khi đi thi. Không phải bố, không phải mẹ, mà chính là người anh trai mà cô bé hằng yêu quý. Nhìn bức tranh ấy ta không thấy một người anh hay máng mỗ, quát nạt, đố kị với tài năng của em, mà là một người anh hoàn hảo, đang “ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi bầu trời trong xanh. Mặt chú bé như tỏa ra một thứ ánh sáng rất lạ. Toát lên từ cặp mắt, tư thế ngồi không chỉ sự suy tư mà con rất mơ mộng nữa”. Đó là hình ảnh một người anh yêu thương em hết mực, tâm hồn trong sáng, đầy suy tư, đây là chân dung người anh hoàn hảo trong suy nghĩ của Kiều Phương. Đứng trước bức tranh vẽ chính mình người anh ngỡ ngàng, rồi đến hãnh diện và cuối cùng là sự xấu hổ tột cùng. Trong mắt em mình lại hoàn hảo đến vậy ư? Người anh xấu hổ vì đã cáu giận với em, xấu hổ vì thói đố kị và xấu hổ trước sự trong sáng, tấm lòng bao dung, nhân hậu em dành cho mình, bởi vậy mà cậu đã nói: “Không phải con đâu. Đây là tâm hồn và lòng nhân hậu của em con đấy”. Câu nói đầy xúc động và chân thật, đó cũng là lúc người anh hiểu được những lỗi lầm của mình, hiểu được tấm lòng em gái dành cho mình.

Câu chuyện bức tranh của em gái tôi kể về một trong rất nhiều những câu chuyện đời thường, những mối quan hệ thường thấy, nhưng bằng sự sáng tạo và tài năng của tác giả, câu chuyện thành công trong việc khắc họa các nhân vật với lời kể dung dị, chân thật và xúc động. Qua đó giúp người đọc cảm nhận được mối quan hệ sâu sắc, cách ứng xử giữa con người với con người trong cuộc sống quá đổi bình dị này.

www.eLib.vn